

Til § 20

Der foreslås en hjemmel for undervisningsministeren til i særlige tilfælde at bestemme, at udgifterne uanset bestemmelsen i § 19 delvis afholdes af private midler. Der sigtes herved bl.a. til særlig bekostelig undervisning, der finder sted på en skole, men også til de tilfælde, hvor uddannelserne er ekstraordinært lange.

Til kapitel 4

Indholdet af uddannelserne

Til § 21

Til stk. 1

For flere af de nuværende uddannelser gælder, at der er behov for at løfte deres niveau med hensyn til teknologi og generelle kvalifikationer. Det er den principielle målsætning, at uddannelserne skal være ajour med og helst foran udviklingen med hensyn til teknologi (og materialer) og arbejdsorganisation på arbejdspladserne. Og forventede udviklinger i disse henseender må tages i betragtning ved uddannelsesindholdets fastlæggelse. Dette gælder både uddannelsen på skole og i praktikvirksomheden. Uddannelserne skal være beskæftigelsesgrundlag (typisk) 3-4 år efter deres begyndelse og en årrække frem. På den anden side foregår teknologiuudvikling m.v. med en sådan hast, at eleverne ikke kan lære alt det, de faktisk får brug for i en overskuelig fremtid i den til uddannelsen svarende beskæftigelse. Det er på denne baggrund vigtigt, at der ved uddannelsesindholdets fastlæggelse ikke alene lægges vægt på indlæring af umiddelbart anvendelige færdigheder. Der må også lægges vægt på arbejds- og studiemetoder, arbejdspladsfunktioner m.v., der dels øger omstillingsevne, dels giver grundlag for deltagelse i senere læreprocesser, det være sig ved egen indsats eller ved deltagelse i videreuddannelse.

Med kravet om, at praktik- og skoleundervisningen skal udgøre et sammenhængende forløb, fremhæves et hovedsigte med, at uddannelserne er vekseluddannelser.

Uddannelsesindholdet skal også tilrettelægges under hensyn til mulighederne for anvendelse af uddannelserne som grundlag for videreuddannelse, herunder som adgangsveje til videregående uddannelser.

Med videregående uddannelser sigtes navnlig til korte videregående uddannelser (KVU) på handelsskoler og tekniske skoler, jf. for de sidstes vedkommende teknikerloven (lov nr. 232 af 22. april 1987) samt til uddannelserne på handelshøjskoler og teknika.

Efter den gældende bestemmelse om kortt videregående uddannelser på handelsskoler har ikke alene ansøgere med højere handelseksamen, men også ansøgere med en efg-uddannelse eller lærlingeuddannelse inden for handels- og kontorområdet adgang til disse uddannelser.

Med hensyn til kompetence til videreuddannelse på handelshøjskole gælder, at elever, der har gennemført en erhvervsfaglig grunduddannelse inden for handels- og kontorområdet, med ganske få enkeltfagsprøver på HH-niveau kan opnå studiekompetence på handelshøjskolerne.

Med hensyn til de videregående teknikeruddannelser bestemmer teknikerloven, at undervisningsministeren tilrettelægger videregående teknikeruddannelser, der bygger på de grundlæggende faglige uddannelser og efter nærmere regler giver adgang til ingeniøruddannelserne på teknika.

De grundlæggende faglige uddannelser er hovedadgangsvejen til teknikeruddannelserne. For uddannelsessøgende, som ikke umiddelbart har adgang til uddannelserne, tilrettelægger undervisningsministeren tekniker- og ingeniørforkurser. Det gælder fx, hvis erhvervsuddannelsen ikke har umiddelbar tilknytning til den enkelte teknikeruddannelse. Dette forkursbegreb (TIF-kurser) dækker bl.a. de etablerede enkeltfagskurser og værkstedskurser.

Det er vigtigt, at erhvervsuddannelserne i videst muligt omfang umiddelbart giver adgang til korte videregående uddannelser, samt at de bliver den normale adgangsvej til disse uddannelser. Det er vigtigt både for de uddannelsessøgendes udviklingsmuligheder og for at imødekomme erhvervslivets kvalifikationsbehov på et niveau over det, som nås ved afslutningen af en erhvervsuddannelse. En erhvervsuddannelse skal have en sådan normalvarighed, en sådan struktur, herunder bredde, og et sådant indhold, herunder teoriindhold, at den giver det kvalifikationsniveau, som er en forudsætning for umiddelbar adgang til korte videregående uddannelser.

I nogle tilfælde må erhvervsuddannelserne som nu suppleres med enkeltfagskurser eller adgangskurser.

Der henvises endvidere til bemærkningerne til § 1, stk. 2, herunder om uddannelsernes bidrag til elevernes personlige udvikling.

Til stk. 2

Bestemmelsen vedrører grundlaget for den nærmere fastlæggelse af uddannelsernes indhold, hermed både indholdet af skoleundervisningen og indholdet af praktikuddannelsen. Det er vigtigt, at indholdet fastlægges på grundlag af de erfaringer, der er repræsenteret navnlig gennem de faglige udvalg, men også på skolerne og de dertil knyttede uddannelses-